

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 555/2015
07.07.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног А.Б., због кривичног дела силовање из члана 178. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката И.Т., поднетом против правноснажних пресуда Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 216/14 од 25.08.2014. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж3 37/14 од 14.01.2015. године, у седници већа одржаној 07.07.2015. године, једногласно је, донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног А.Б., поднет против правноснажних пресуда Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 216/14 од 25.08.2014. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж3 37/14 од 14.01.2015. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Пазару К 32/13 од 10.12.2013. године окривљени А.Б. на основу члана 423. тачка 2. ЗКП ослобођен је од оптужбе да је извршио кривично дело силовање из члана 178. став 3. у вези става 1. КЗ док је оштећена Х.Ћ. ради остварења имовинскоправног захтева упућена на парницу а трошкови кривичног поступка пали су на терет буџетских средстава суда.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 216/14 од 25.08.2014. године усвајањем жалбе Вишег јавног тужиоца у Новом Пазару преиначена је пресуда Вишег суда у Новом Пазару К 32/13 од 10.12.2013. године тако што је окривљени А.Б. оглашен кривим због извршеног кривичног дела силовање из члан 178. став 3. у вези става 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од једне године која казна ће бити извршена по правноснажности пресуде док је оштећена Х.Ћ. упућена на парницу ради остварења имовинскоправног захтева, на основу члана 258. став 4. ЗКП.

Истом пресудом окривљени је обавезан да накнади трошкове кривичног поступка и судског паушала, као у изреци пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кжз 37/14 од 14.01.2015. године одбијене су, као неосноване, жалбе Вишег јавног тужиоца у Новом Пазару и браниоца окривљеног А.Б. и потврђена пресуда Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 216/14 од 25.08.2014. године.

Против правноснажних пресуда Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 216/14 од 25.08.2014. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кжз 37/14 од 14.01.2015. године (другостепене и трећестепене), бранилац окривљеног је поднео захтев за заштиту законитости, због повреде закона: одредаба члана 438. став 2. тачка 1); члана 438. став 2. тачка 3); члана 16. став 2, све у вези са чланом 485. став 1. тачка 1) ЗКП, уз предлог да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, те да преиначи побијане пресуде тако што ће окривљеног А.Б. ослободити од оптужбе за предметно кривично дело.

Врховни касациони суд је, у смислу члана 488. став 1. ЗКП-а, након достављања примерка захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, одржао седницу већа, у смислу члана 490. ЗКП-а, о којој није обавестио Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, налазећи да њихово присуство седници већа није неопходно и да није од значаја за доношење одлуке, на којој седници је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев поднет, те је по оцени навода и предлога у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости није основан.

Захтевом браниоца окривљеног А.Б., адвоката И.Т., наведене правноснажне пресуде се побијају због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, наводима да се исте заснивају на доказу на коме се по одредбама ЗКП не могу заснивати односно на исказу оштећене Х.Ћ. По ставу одбране, исказ оштећене је једини доказ на основу ког је утврђено чињенично стање и донета осуђујућа пресуда према окривљеном А.Б. Другостепени суд је, погрешно, засновао своју пресуду на исказима оштећене које је она дала раније у поступку пред Вишим судом у Новом Пазару. Како ти искази оштећене нису прочитани, одбрана налази да, они нису ни изведени, те се на истима не може ни заснивати пресуда. Пошто је оштећена испитана на главном претресу пред Апелационим судом у Крагујевцу, по ставу одбране, само тај исказ оштећене има правну вредност, а никако не и њени ранији искази дати пред Вишим судом у Новом Пазару.

Међутим, Врховни касациони суд налази да се побијане правноснажне пресуде не заснивају на доказу на коме се по одредбама ЗКП не могу заснивати нити је наведени исказ оштећене Х.Ћ., једини доказ, већ се чињенично стање заснива на доказима изведеним на главном претресу, који докази су појединачно наведени, а затим самостално и у међусобној повезаности оцењени, уз разлоге суда дате у образложењу пресуде. Осим тога, како су идентични наводи већ истицани у поступку по редовном правном леку, а Врховни касациони суд је такође ове наводе оценио као неосноване и прихвата разлоге које је дао жалбени суд, као јасне и довољне, на страни 4 пресуде, то упућује на дате разлоге у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП.

Поред напред наведеног, захтевом браниоца окривљеног се указује и на повреду одредбе члана 16. став 2. ЗКП уз образложење да Апелациони суд у Крагујевцу, као другостепени и као трећестепени суд нису непристрасно ценили доказе нити су са једнаком пажњом утврдили чињенице које терете или иду у корист окривљеног. По ставу одбране другостепени суд је погрешно ценио налаз и мишљење комисије вештака од 02.12.2013. године, у саставу: Е.Х. дипл. психолог, Б.Р. дипл. педагог и др Р.Х. психијатар; налаз и мишљење др М.Ш. гинеколога; налаз и мишљење вештака др И.Т. хирурга, сведока З.В.; сведока Х.Ћ. и сведока О.Ћ. ... чиме се суштински указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, односно одредбу члана 440. ЗКП.

Поднетим захтевом браниоца окривљеног А.Б., се указује и на повреду одредбе члана 438. став 2. тачка 3) ЗКП.

Врховни касациони суд везано за наведене повреде одредаба тачка 16. став 2. ЗКП и члана 438. став 2. тачка 3) ЗКП није мериторно одлучивао с`обзиром да је захтевом указано на повреду одредаба које, одредбом члана 485. став 4. у вези става 1. ЗКП, нису прописане као разлози за подношење захтева за заштиту законитости од стране окривљеног преко браниоца.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу одредаба члана 30. став 1. Закона о уређењу судова, применом члана 491. став 1. ЗКП-а, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник,
Олгица Козлов,с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић,с.р.**